

Sygn. akt: XU-452/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 stycznia 2015r. we W.

sprawy z odwołania **P. N.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 12 maja 2014r. znak: (...)

w sprawie **P. N.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy P. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 06 grudnia 2010r. za doznany 10 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 7.300,00 zł (siedem tysięcy trzysta złotych).
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy koszty zastępstwa procesowego w kwocie 360,00 zł.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2014r. znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił P. N. prawa do jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

W ocenie organu rentowego sporządzony przez pracodawcę protokół (...) z dnia 28 stycznia 2011r. zawiera stwierdzenia bezpodstawne, gdy z w opinii Lekarza Orzecznika ZUS zdarzenie jakiemu wnioskodawca uległ w dniu 06 grudnia 2010r. było wynikiem schorzenia samoistnego tj. zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią.

Wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o zmianę w całości, jednocześnie żądając przyznania mu prawa do jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego w następstwie wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 06 grudnia 2010 r. W uzasadnieniu swego stanowiska wnioskodawca podniósł, że stan jego zdrowia jest skutkiem wypadku przy pracy w dniu 06 grudnia 2010r.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak prawnych podstaw do jego uwzględnienia. W uzasadnieniu swego stanowiska podtrzymał argumenty zawarte w zaskarżonej decyzji i stanowisko Lekarza

Orzecznika ZUS. Jako podstawę wprawną wskazał art. 22 ust.1 pkt 3 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. N. w dacie zdarzenia zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w W. na stanowisku dyrektora projektu. W dniu 06 grudnia 2010r. w związku z pełnionymi obowiązkami wnioskodawca w drodze z hotelu na spotkanie z przedstawicielami firmy (...) S.A. nieoczekiwanie na oblodzonej powierzchni chodnika poślizgnął się, stracił równowagę i upadł do tyłu uderzając się kością ogonową i plecami o oblodzony chodnik. Wnioskodawca odczuwał ból, ale pracował aż do 23 grudnia. W tym czasie korzystał z zabiegów w gabinecie fizjoterapeuty. W dniu 24 grudnia 2010r. ból nasilił się i zostało wezwane pogotowie ratunkowe. Wnioskodawca był hospitalizowany i przeszedł dalsze badania, w wyniku których stwierdzono, że wnioskodawca doznał urazu polegającego na przemieszczeniu dysków kręgowych, które w wyniku przesunięcia uciskały na korzenie nerwów. Wnioskodawca przeszedł dwa zabiegi operacyjne.

Dowód:

- akta odszkodowawcze strony pozwanej
- dowód z przesłuchania wnioskodawcy – k. 12 as.

W dniu 28 stycznia 2011 r. pracodawca wnioskodawcy sporządził protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z udziałem wnioskodawcy. W protokole stwierdzono, że zgłoszone przez poszkodowanego zdarzenie jest wypadkiem przy pracy. Jako przyczynę wypadku wskazano poślizgnięcie się na oblodzonym chodniku, upadek do tyłu i uderzenie się o kość ogonową i plecy.

Dowód:

- protokół nr (...)w aktach odszkodowawczych strony pozwanej

W dniu 28 lutego 2014 r. pracodawca wnioskodawcy złożył w ZUS Oddział W. dokumentację powypadkową wraz z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania.

Decyzją z dnia 12 maja 2014 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd postanowieniem z dnia 11 września 2014r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy w dniu 06 grudnia 2010r. w okolicznościach opisanych w protokole wypadku mogło dojść do powstania urazu, czy też w tym dniu doszło jedynie do ujawnienia stanu chorobowego istniejącego przed tym zdarzeniem i ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 06 grudnia 2010r.

W wydanej w dniu 03 listopada 2014r. opinii biegły sądowy chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, zespół bólowo – korzeniowy, stan po urazie kręgosłupa w 2010r. i uznali, że zdarzenie w dniu 06 grudnia 2010r. mogło być przyczyną zaostrzenia schorzenia istniejącego wcześniej i pojawienia się dolegliwości bólowych. W opinii biegli sądowi uznali, że w wyniku wypadku przy pracy w dniu 06 grudnia 2010r. wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10% z poz. 94c zał. do rozporządzenia z dnia 18.12.2002r.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa z dnia 03.11. 2014 r. - k.35as.
- dokumentacja medyczna dot. leczenia wnioskodawcy – k. 20 -30 as.

Wnioskodawca zgodził się z wydaną opinią w sprawie.

Strona pozwana do wydanej opinii wniosła zastrzeżenia w piśmie procesowym z dnia 07.01.2015r. Zdaniem strony pozwanej brak jest dowodów potwierdzających iż w dniu 06 grudnia 2010r. doszło do istotnego zaostrzenia dolegliwości, które występowały od dłuższego czasu. Zaostrzenie dolegliwości nastąpiło w dniu 23 grudnia 2011r. i trudno je wiązać z wypadkiem, który miał miejsce w dniu 06 grudnia 2010r.

Sąd nie uwzględnił wniesionych przez stronę pozwaną zastrzeżeń i oddalił wniosek o dopuszczeniu dowodu z opinii innego składu biegłych sadowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na aktach odszkodowawczych, zeznaniach świadków, dokumentacji lekarskiej w nich zawartej oraz na opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa. Sąd dał wiarę tym dowodom, gdyż brak było podstaw do podważenia ich wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie z przesłuchania wnioskodawcy.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie czy wnioskodawcy przysługuje prawo do odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego, a tym samym czy zdarzenie jakiemu wnioskodawca uległ w dniu 06 grudnia 2010r., było wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Organ rentowy w niniejszej sprawie odmówił wnioskodawcy wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego powołując się na art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, zgodnie z którym, zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Zatem u podstaw odmowy przyznania świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego leży w pierwszej kolejności ustalenie, że zdarzenie nie jest wypadkiem przy pracy. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, ubezpieczony w dniu wypadku w drodze z hotelu na spotkanie z przedstawicielami firmy (...) S.A. nieoczekiwanie na oblodzonej powierzchni chodnika poślizgnął się, stracił równowagę i upadł do tyłu uderzając się kością ogonową i plecami o oblodzony chodnik. Po upadku poczuł silny ból i zażył środki przeciwbólowe. Po tym zdarzeniu wnioskodawca odczuwał ból i przeżył rehabilitację. Zaostrzenie dolegliwości nastąpiło w dniu 24 grudnia 2010r. i wnioskodawca został hospitalizowany i przeżył leczenie operacyjne. Zdaniem Sądu nie budzi w świetle wydanej opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa fakt zaistnienia wypadku w dniu 06 grudnia 2010r., któremu uległ wnioskodawca i okoliczności tego wypadku. Na skutek wypadku u wnioskodawcy doszło do zaostrzenia dolegliwości związanych z wcześniejszym schorzeniem i pojawienia się dolegliwości bólowo – korzeniowych. Zdaniem biegłych u wnioskodawcy istniało istotne schorzenie kręgosłupa lędźwiowego. Na skutek upadku w dniu 06 grudnia 2010r. u wnioskodawcy doszło do pogorszenia stanu zdrowia i pojawiły się objawy ubytkowe neurologiczne, nieobecne poprzednio. Objawy ubytkowe neurologiczne pod postacią porażenia stopy prawej są utrwalone.

W wydanej opinii biegli sądowi ustalili u ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu w związku z przeżytym wypadkiem przy pracy w dniu 06 grudnia 2010 r. w wysokości 10 % zgodnie z pozycją 94c załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1974).

Sąd przyznał przymiot wiarygodnej, opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych z dnia 03 listopada 2014 r.

W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia jest rzetelna, oparta na dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonego i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 06 grudnia 2010 r. wynosi 10 %.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

W doktrynie przyjmuje się, że za przyczynę zewnętrzną uznaje się każdy czynnik powodujący uszkodzenie organu wewnętrznego pracownika dotkniętego schorzeniem samoistnym, jeżeli przyspieszył on lub pogorszył istniejący stan chorobowy. Oznacza to, że do uznania danego zdarzenia za wypadek przy pracy niezbędne jest ustalenie, że nastąpił on wskutek przyczyny zewnętrznej, choćby współdziałały równocześnie przyczyny wewnętrzne, czyli samoistne schorzenia pracownika. Tak wypowiedział się SN w uchwale z 11.02.1963r., dodając, że gdy przyczyny wypadku mają charakter mieszany, do uznania zdarzenia za wypadek wystarcza, gdy zostanie wykazane, że bez czynnika zewnętrznego nie doszłoby do szkodliwego skutku.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że przyczyną wypadku w dniu 10 grudnia 2010r. była współprzyczyna zewnętrzna tj. upadek na oblodzony chodnik.

Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez organ rentowy do sporządzonej w sprawie opinii, należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłych z długoletnią praktyką orzeczniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż nie zachodzą przesłanki z art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazane przez organ jako podstawa wydania odmownej decyzji z dnia 12 maja 2014 r., a wnioskodawca uprawniony był do otrzymania jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Stosownie do Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2014r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 07.03.2014r., poz.187.), w okresie od dnia 1 kwietnia 2014r. do dnia 31 marca 2015r. kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 730 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

Z tych względów wnioskodawcy przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowanie w kwocie 7 300 złotych.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i orzekł jak w pkt I wyroku.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego w pkt II wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w związku z § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz.461).

Sąd uwzględniając rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotnych kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu tj. kwotę 360 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.